

[Tinning]

stemmer ikke efter, hvad man kan få et medlem af socialdemokratiet og et medlem af det radikale venstre og et medlem af socialistisk folkeparti til at skrive på et stykke papir. Det interesserer os mindre end de faktiske forhold, og de faktiske forhold er faktisk optagelsen af de 95. Det er det, vi stemmer efter.

På et tidspunkt, når undervisningsministeren kommer herop, får vi formentlig et svar på spørgsmålet: hvad nu, hvis dette beslutningsforslag enten blev trukket helt væk eller blev stemt ned? Ville undervisningsministeren så udgive en helt ny vejledningsavis og nedlægge den humanistiske basisuddannelse?

Jeg spørger også, fordi det er klart, at der i vejledningsavisen – ud over en række utydelige formuleringer – er direkte fejl i beskrivelsen af tilsagn om optagelse med erhvervs-erfaring i 1984. Kort fortalt er forholdet det, at hvis man er lige ved at komme ind og alligevel ikke kommer ind, så er der lavet den nye ordning, at hvis man kun vil tages i betragtning til den uddannelse, man allerhelst vil have, så kan man få et løfte om at komme ind næste år på nogle bestemte betingelser. Det er skrevet, som om det også gælder den humanistiske basisuddannelse, som om man kan komme ind på den humanistiske basisuddannelse på nogle bestemte betingelser i 1984. Det passer selvfølgelig ikke, det kan man da ikke. Nu er det kommet til at stå i vejledningsavisen, og sådan kan det gå. Det er en faktuel fejl, det er direkte lodret forkert. Det har ikke fået undervisningsministeren til bare at overveje at udsende en ny vejledningsavis.

Det, der er tilbage, er, at nu kan vi se lukning af en lang række fag, som bl.a. især rammer kvinderne. Vi kan se en humanistisk basisuddannelse på 95, vi kan se en humanistisk dimension eller en humanistisk del af uddannelserne på RUC, som er voldsomt udsultet, og vi kan se et universitetscenter, som er godt i gang med at blive totalt omlagt, og miste de sidste rester af den store værdi som et pædagogisk eksperiment, som det universitetscenter hele tiden har haft. Vi kan se en undervisningsminister, som er godt i gang med – omsider, havde jeg nær sagt – at få mast de sidste dele af anderledes ting, der foregår dernede. Det er erhvervsøkonomien, vi skal have derned, det er datalogien, vi skal have derned. Vi kender argumentationen fra undervisningsministeren, det er beskæftigel-

seshensyn. Men så vil jeg godt have en forklaring på, at psykologilæreruddannelsen skal nedlægges. Der er et beskæftigelses-hensyn, der taler helt klart for, at man bevarer den.

Til sidst skal jeg sige, at vi har valgt – ikke ud fra hvad folk går rundt og skriver, men ud fra de politiske realiteter – at undlade at stemme ved den endelige afstemning i dag. Det hænger sammen med det forhold, at det, vi i virkeligheden stemmer om i dag, ikke er, om den humanistiske basisuddannelse skal bevares eller ej. Det er blevet afgjort for længst, og undervisningsministeren har taget sine praktiske konsekvenser, nemlig udsendt en vejledningsavis med løfte om at optage 95 studerende. Det, vi stemmer om i dag, er: skal vi sige ja til den studehandel, som handler om at optage 95 og nedlægge et par fag og blokere et par adgangsveje, eller skal vi ikke? Det er det, der er realiteten i sagen. Derfor har vi valgt at undlade at stemme.

Jeg har selvfølgelig bemærket, at alle de borgerlige partier laver en lille juleleg og stemmer imod dette beslutningsforslag. Hvad er det andet end noget, der svarer til 3-4 børn, der mødes nede på legepladsen og bliver enige om at lege en leg og ikke fortælle nogen andre, hvad den i virkeligheden går ud på? Nu er man blevet enig om at lege den leg, som handler om, at i dag stemmer vi om den humanistiske basisuddannelses fremtid. Fup og fidus og det rene blålys, men det leger man altså, og de borgerlige gør deres pligt, de stemmer sandelig imod – vel vidende, at beslutningsforslaget bliver vedtaget. Andre kommer op og forklarer om den heroiske indsats, de har gjort, sådan at man kan vedtage det. Uanset om man gør det ene eller det andet eller man lader være med at stemme, det er fuldstændig lige meget, realiteten er, at den vejledningsavis ligger der, og der står 95, og det bliver stående – medmindre hr. Ole Vig Jensen skulle have skiftet mening inden for de sidste minutter. Det tror jeg ikke. Men hvis hr. Ole Vig Jensen ville komme herop og sige: selvfølgelig skal det tal på 95 ændres, selvfølgelig skal vi have nogle flere optaget på den humanistiske basisuddannelse, så ville den politiske situation have ændret sig endnu en gang, og så var der selvfølgelig grund til at indkalde samråd og holde møder og gå til forhandlinger – og gå ture og tage i byen, og hvad man ellers laver som led